

A *Fá*-magyarázat a 20. évfordulóra

Li Hongzhi, 2012. május 13-án, New Yorkban

(Minden jelenlevő feláll, és szívből jövően tapsol. A Mester int néhányszor a kezével, és jelt ad, hogy mindenkinek le kellene ülnie.)

Üdvözöllek benneteket! (Minden tanítvány: Üdvözöljük a Mestert!) Sok erőfeszítést tettetek! (Minden tanítvány: A Mester vett sok fáradságot magára!) Úgy gondolom, avégett hogy jobban láthassatok, ideállok. (Minden tanítvány tapsol.) Már jó ideje nem láttuk egymást, és tudom, hogy szívesen akartok jól látni engem, tehát egyszerűen állok. (Minden tanítvány nevet és tapsol. A Mester *heshit* végez, és visszaköszön.)

Sok ember jön az éves New York-i *Fá*-konferenciára. Ez a rendezvényterem nem tud ilyen sok embert befogadni. Ezért mondtam [a szervezőknek], hogy a következő alkalomra, amikor *Fá*-konferenciát tartunk, egy stadiont kellene találnunk.

Azt mondtam, hogy keményen dolgoztatok, és valóban ez az eset áll fenn. Még sohasem létezett valami olyan jelentős dolog, mint a *Fá*-helyreigazítás. Valójában a múltban mindent, ami kulturálisan jelentős volt, vagy amit a különböző korok művelői vagy felvilágosultjai előhoztak, arra gondoltak el, hogy tájékozódásul szolgáljon a *Dáfá*-tanítványoknak, és alapot képezzen a *Dáfá* széles körű terjesztésére. Más szóval az ősi időktől a mai napig minden ezt a célt szolgálja. Hogy még konkrétabban fejezzük ki, az 5000 éves kínai civilizáció valójában erre a végső eseményre való előkészület volt. Valami ilyen jelentős dolognak, gondolatnak csak át, közvetlenül van befolyása arra, hogy meg lehet-e menteni az egész világegyetem élőlényeit, és hogy megmenthető-e mindez egy olyan időben, amikor már semmi sem elég jó. Mielőtt elkezdődött a világegyetem *Fá*-helyreigazítása, senki sem merete azt mondani, hogy ez a vállalkozás sikerülne. Amikor akkoriban elkezdtem ezt a dolgot, sok istenség így gondolkodott. Gyakran mondták nekem: „Sok sikert kívánunk neked”, és sok minden visszhangzott abban, amit mondtak. Más istenségek is léteztek, akik azt mondták nekem, hogy ilyesmi még sohasem létezett. Ők látták, milyen nehéz ez a dolog.

Az üldözés – amelynek az emberi társadalomban való művelésnél teszik ki a *Dáfá*-tanítványokat – példászerűen mutatja a pozitív és negatív élőlények heves reakcióit a világegyetem újjáalakítása közepette. Más szóval az a terror, amelyet a gonosz rótt a *Dáfá*-tanítványokra az üldözésével, és a *Dáfá*-tanítványok ragaszkodása az őszinte hitükhöz, hogy ellensúlyozzák az üldözést és megmentsék az érző lényeket, az embervilágban csak egy apró képmása az óriási kozmikus *Fá*-helyreigazításon belüli eseményeknek. Ez valóban egy hihetetlenül hatalmas vállalkozás, amelynek a nagyszerűsége nem írható le szavakkal. Miközben a világegyetemet megújítják, és minden egyes dimenzióon dolgoznak, minden dimenzióknak különböző megjelenési formái lesznek. Az új és a régi, a jó és a gonosz egymásnak ütközése az élőlények különböző magatartását tükrözi vissza, aminél az embervilágban létező jelenségek csak az e dimenzióon belüli megjelenítés. Már mondtam nektek, hogy az egy *Dáfá*-tanítvány jó művelésétől függ, hogy megvan-e az ereje, hogy élőlényeket mentsen meg, és hogy az embervilágban sikeresen tud-e együttműködni a *Fá*-helyreigazításnál, vagy sem. Valójában minden dimenzió együttműködik a *Fá*-helyreigazítással, és ott egyidejűleg teszik a dolgokat – tehát a *Fá*-helyreigazítás üteme összehangolt. Az emberek csak azt láthatják, amit a *Dáfá*-tanítványok itt az embervilágban mutatnak meg. De ami más dimenziókban mutatkozik meg, az más; közvetlenül megmutatja az élőlények szétesését, túlélését vagy halálát, valamint a világegyetem és az égitest megújításának a folyamatát. Ez a látvány valami teljes egészében szívbe markoló. De mivel végül is csak egy ember tudja művelni magát, és a *Dáfá*-tanítványok – bármilyen nagyok is lehetnek a vállukra vett feladatok – még mindig magukat művelő emberek, és mivel emberekről van szó, akik itt csinálják ezeket a dolgokat, a legeslegtöbbször nem képesek látni ezeket a hatalmas dolgokat. Csak nagyon kevesen tudnak még csak egy kis részt is érzékelni belőlük. Az csak úgy lehet, hogy te ezek között a körülmények között, ezek között a meghatározott emberi feltételek között, a gonosz nyomása alatt és a megpróbáltatás közepette azt tedd, amit tenned kell.

Ha történelmi szempontból ez tényleg egy ilyen nagy dolog, akkor gondoljátok csak át, milyen előkészület volt szükséges erre. Azokat az előkészületeket, amelyeket tettek, tényleg meglehetősen részletesen elrendezték, és pedig addig a mértékig, hogy még annak a rendjét és módját is, hogyan járja mindegyik *Dáfá*-tanítvány az útját, milyen helyzetekkel szembesül mindegyik, hogyan halad előre vagy esik vissza mindegyik, ha különböző helyzetekbe kerül, és hogyan csinálják a dolgokat, ha végül nem megfelelő állapotokba jutnának – mindezt pontosan meghatározták. De bármi legyen is, a végén úgy kell lennie, hogy csak az számít, hogy te élőlényként mit akarsz. Hogy akard-e művelni magad, hogy óhajtasz-e valamit magadnak, hogy akarsz-e tenni valamit, hogy nem akarsz tenni valamit, hogy nem óhajtasz valamit magadnak – mindezt az ember saját maga dönti el, és ebben rejlik a nehézség. Ugyanez érvényes arra is, hogy egy *Dáfá*-tanítvány jól vagy rosszul műveli magát, és hogy te be tudod-e teljesíteni a történelem előtti fogadalmadat. A *Dáfá*-tanítványok elleni üldözés és az egész állami apparátus általi elnyomásuk, amely minden médiumot felhasznál, hogy hazugságokat terjesszen, és rágalmazza a *Dáfát* és a *Dáfá*-tanítványokat, a hétköznapi emberek szeme előtt van. Ilyen körülmények között az emberek természetesen azt gondolják, hogy hinniük kellene a kormánynak. A kínaiak számára valóban nehéz megkülönböztetni az igazat a hamistól. Mindenekelőtt azért is, mivel a gonosz Kínai KP mindig is hazugságokat használt arra, hogy eltussolja az ocsmányságait, hogy a gonosz rezsimje részeként dicsőítse a dolgok állapotát és a hamis hőseit, és hosszú időn át becsapja az embereket. Aztán létezik még egy szempont, és pedig a régi erők azon a véleményen vannak, hogy a világegyetem már nem jó, és az emberek sem, és hogy az ilyen embereknek, akik ilyen nagy bűnöket halmoztak fel, megtevesztéseken és hazugságokon keresztül kell megcsinálniuk, hogy méltóak legyenek. Az emberek követték a vészjósló pártot, és rosszabbá tették a dolgokat, és emiatt felelősségre kell vonni őket mindezért, és el kell viselniük. Az elképzelés, ami mögötte rejlik, az, hogy ha te megcsinálod, akkor megcsinálod; ha nem, akkor kiselejteznek. De bármilyen gonoszak vagy félelemkeltőek lehetnek a dolgok itt ebben a világban, vagy bármilyen jelentősnek is tarthatják őket az emberek, valójában mindez csak a világegyetem egy kis dimenziójában levő esemény a *Fá*-helyreigazítás közepette – egy kicsi, jelentéktelen dolog a rendkívül gigantikusan nagy égitestek megújításánál. Ez „a háló egyik oldalának a nyitva hagyása” a komoly, súlyos *Fá*-helyreigazítás közepette. Az élőlények megmentésének a folyamatában azok, akik megfelelnek a követelményeknek, átjutnak, miközben azokat, akik nem csinálják meg, nem fogják megtartani.

Tehát *Dáfá*-tanítványként ti láttátok, hogy a helyzet nagyon gyorsan változik, és ez a világegyetem *Fá*-helyreigazításának visszatükröződése itt az embervilágban. Amikor 1999. július 20-án elkezdődött a *Dáfá*-tanítványok üldözése, akkor lefelé nyomták a felsőbb szintek dimenzióiból származó gonosz dolgokat, valamint azokat a különböző dimenziókból és mindegyik világegyetemből származó dolgokat, amelyeket el akartak távolítani. És azt várták el tőletek, hogy eltávolítsátok ezt. Ez óriási nyomást gyakorolt a *Dáfá*-tanítványokra. Ez valóban olyan gonosz és rémisztő volt, de ti kiálltátok. Ez elmúlt, és most mindannyian tudtok róla; a Mesternek már nem kell leírnia. Ha ezt hozzáadjátok a gonosz Kínai KP tényezőihez, amelyek összeálltak ezekkel a dolgokkal, olyan nyomásokat van, amely valóban példa nélküli. Mindazonáltal a *Fá*-helyreigazítás közbeni művelésre való mérce magas, pontosan olyan, mint az a mérce, amelyet a megújítás utáni élő istenségeknek¹ kell teljesíteniük; mert ezek az új világegyetem mércéi és követelményei. Ezzel szemben azok az élőlények, akiket a *Fá* még nem igazított helyre, a régi világegyetem alapelvei szerint cselekszenek, és a *Dáfá*-tanítványokat is azok szerint ítélik meg. Ők csak akkor értenek egyet azzal, ha te teljesíted az általuk elismert mércéket; csak akkor hagynak majd téged beavatkozás nélkül felfelé emelkedni, és csak akkor fogják azt gondolni, hogy alkalmas vagy arra, hogy megmentsd őket. És hasonló módon azok a királyok is, akik különböző szinteken állnak a világegyetemen élén, régi mércéket használnak arra, hogy akadályozzák a *Fá*-helyreigazítást. Ők csupán akkor fognak átengedni téged, ha meggyőződtek arról, hogy teljesíted az általuk felállított mércéket. Némelyek tudatában vannak, hogy ők saját maguk is ki vannak téve a *Fá*-helyreigazításnak, némelyek azt hiszik, hogy ők a legmagasabb uralkodók, és egyesek nem értenek egyet a *Fá*-helyreigazítás követelményeivel. De most akár egyetértenek velük, akár nem, egyikük sem sejti, hogy milyen lesz az a *Fá*-helyreigazítás után. Ez a különböző szinteken levő istenségek csoportjainak az állapota; szintről szintre mindannyian ezen a módon gondolkodnak. Ha azon a véleményen vannak, hogy valaki vagy valami nem elég jó, tehát az ő mércéjük alatt van, akkor arra fogják használni a hatalmukat, hogy közvetlenül elpusztítsanak mindent, ami nem felel meg ennek a mércének, olyan dolgokat is, amelyek a *Fá*-helyreigazítással vannak kapcsolatban. Ámbár nincs meg az a képességük,

hogy valóban zavarják a *Fá*-helyreigazítást, mégis akadályozó hatást fognak kifejteni. Függetlenül attól, hogy ténylegesen véghez tudnak-e vinni valamit vagy sem, meg fogják próbálni, hogy dolgokat pusztítsanak el. Ilyen esetek már számtalan alkalommal történtek. De az nem sikerült nekik, hogy elpusztítsák a *Fá*-helyreigazítást vagy a *Dáfá*-tanítványokat, és az emberiséget sem pusztították el, vagy a *Fá*-helyreigazítást sem akadályozták meg. Mindazonáltal nagyon sok nehézséget okoztak. Ezek a nehézségek itt az embervilágban zavarások formájában nyilvánulnak meg. Ilyen dolgok már egész idő alatt történtek.

Ha a *Dáfá*-tanítványok nem csinálják jól, ha saját maguk teszik lejjebb a mércét a művelésük számára, és ha ezek a magas szinteken levő régi, magasabb élőlények, tehát a számtalan istenség és király, szintről szintre azt csinálják, amit éppen leírtam, akkor gondoljátok csak át, milyen sok nehézség adódik ebből a *Fá*-helyreigazítás számára. Miközben ezeket az istenségeket és királyokat megsemmisítik és felosztatják, az összes számtalan élőlényt sem lehet megmenteni az uralkodási területükön. Ha egy egész égitest számára ez a helyzet, akkor egyiküket sem lehet megmenteni. Ez pontosan az a nehézség, amelybe a *Fá*-helyreigazítás és a *Dáfá*-tanítványok ütköztek, és ez minden lehetséges zavarásban nyilvánul meg itt az embervilágban. Talán azt gondoljátok, hogy a Mester határtalan erővel rendelkezik, mindent úgy kezelhet a *Fá*-helyreigazításnál, ahogyan akarja. De elgondolkodtatok-e azon a körülményen, hogy a megmentésnél az nem számít, ha a megmentendő nem akarja azt. Ha az akarata ellenére történik, az alapvető természete nem fog megváltozni, és egy ilyen változás kikényszerítése egyenlő lenne egy élőlény újjáteremtésével. Nagyon egyszerű egy új élőlényt teremteni.² A legnehezebb egy élőlényt megváltani. Egyszerűen túl könnyű újjá teremteni valamit.

Tudjátok, Sákjamuni buddha azt mondta, hogy egy buddha egyetlenegy gondolattal megteremthet egy olyan világot, amelyben számtalan élőlény létezik. Mert a területén éppen ilyen nagy képessége van. Minden részecske energiáját – a legkisebbtől a legnagyobbig – birtokolja azon a szinten, ahol található. A részecskék nagy sűrűséget is elérnek. És a kicsiktől a nagy részecskékig minden szinten egyidejűleg csinálja a dolgokat. Minden szükséges képessége megvan arra, hogy mindent megteremtsen a világában, élő lényeket is. Ha meg akar teremteni valamit, ezt már egyetlenegy gondolattal megteheti. Ha a *Fá*-helyreigazításban így járnának el, akkor mindent újonnan teremtenének meg, és ami eredetileg ott volt, nem létezne többé. Nem is lenne az élőlények megmentése a *Fá*-helyreigazítás révén. Tehát ha meg akarod menteni őket – és hogy ez működjön –, rá kell vened őket, hogy meg akarjanak változni. Csupán akkor számít ez. Tehát ha meg akarod menteni a világegyetemet és a világot – ha ezek már nem jók –, milyen nehéz lesz akkor az egészet megmenteni? Ha néha akadályokba ütköztök, megkérdezitek magatokat: „Miért ilyen nagyok a megpróbáltatások? Miért nem tudja a Mester egyszerűen eltávolítani őket?” Nekem is megvolt már ez a gondolatom. Amikor szintén átélem, hogy a *Dáfá*-tanítványokat súlyosan üldözik, és az őszinte gondolataik nem elég erősek, valóban elgondolkodom azon, hogy eltávolítsam ezt a megpróbáltatást számotokra. De ha eltávolítanám őket, az azt jelentené, hogy ti nem mentetek át a vizsgán, nem viseltétek el, amit el kellene viselnetek, és nem emelkedtetek meg a művelésben. Ha mindent elvinnék tőletek, akkor semmit sem számítanának be nektek ebből, és a végén már semmik sem lennétek; nem számítanátok sem művelőknek, sem *Dáfá*-tanítványoknak. Azonkívül a megtestesülései folyamán minden ember karmát hozott magával, életről életre, amely áthatja a testét. Ámbár a Mester mindezen életeken keresztül vigyázott rátok, még mindig egész csomó karmátok van. Ha a történelem folyamán még egy fogadalmat is letettetek, vagy adósok maradtatok valamivel, vagy bizonyos nehézségekbe kerültetek, ezt mind nagyon nehéz megoldani. De meg kell oldani, és foglalkozni kell vele. Rendkívül nehéz eljárni az ilyen dolgokkal, és annak a keserűségnek egy nagy része, amely a művelésben ér benneteket, ezeknek a körülményeknek köszönhető. Egy élőlény megmentése tehát távolról sem olyan egyszerű, mint azt az ember elképzei magának.

De mindegy, bármilyen nehéz is legyen, bármennyi zavarást és nehézséget is okozzanak a megmentendő élőlények a megmentésük előtt – a *Dáfá*-tanítványoknak megvan a saját útjuk. Ahogy mindig is mondtam, *Dáfá*-tanítványként a ti történelmi küldetésetek egyszerűen óriási, mert ti az élőlények megmentésének a felelősséget viselitek. Tehát egészen biztosan van egy út, amit a beteljesülésig járhattok. Ez egy olyan út, amely megfelel a követelményeknek, és csak így fognak csodálni benneteket a világegyetem élőlényei, és nem tudnak beavatkozni. Az utatok akkor problémamentes lesz, és az utazásotok súrlódásmentesen fog lefolyni. Másrészt, ha te mindenféle ragaszkodásokkal és emberi gondolatokkal rendelkezel, akkor egy csomó bosszúságba fogsz ütközni,

és ez a bosszúság ahhoz fog vezetni, hogy eltorlaszolja az utadat. Az egyik ok, hogy kudarcot vall az ember abban, hogy a helyes utat járja, karmikusan meghatározott okokban rejlik. Ezekhez tartozik az a harag, amely a háttérben kísért egy élőlényt, olyan múltbeli szívességek, amelyeket mások számára tett, vagy olyan számlák, amelyeket ki kell egyenlíteni, régi ígéretes és mindazok a különféle kapcsolatok, amiket az ember egy élőlényvel kialakíthat, és így tovább. Egy másik ok az a ragaszkodások, amelyek az emberi gondolkodásmódból erednek. Különösen feltűnőek a kialakított nézetek vagy gondolkodási szokások, amelyek révén egy személy nagyon nehezen ismerheti fel, hogy az emberi gondolkodás tudattalanul működik-e. És ha nem ismerhető fel, hogyan kellene akkor újra megszabadulnia tőle? Ez különösen Kínában jelent kihívást, ahol a gonosz párt elpusztította a hagyományos kínai kultúrát, és helyette összetakarta a saját gonosz pártkacatját, amit mi pártkultúrának nevezünk. Valóban nehéz felismerni a világegyetem igazságát, ha azokat a gondolkodási szokásokat használja, amelyeket ez a kultúra nevelt ki. És még csak azt sem tudja majd felismerni, hogy bizonyos rossz gondolkodási és viselkedési módok ellentmondásban állnak az egyetemes értékekkel. És mit lehet akkor tenni, ha a rossz gondolkodás nem ismerhető fel akként, ami? Nem létezik más út, mint a *Dáfá* szerint cselekedni.

Már egyszer mondtam nektek³, hogy a mai kínaiak egykor a történelem sok ismert népének a királyai voltak, minden korszak királyai; ők a világegyetemben levő magas szintek királyai, akik lejöttek a földre, és Kínában testesültek meg. A megváltásuk következménye számtalan olyan élőlény megváltása, akit képviselnek. Tehát ez nem olyan egyszerű. Ha egy ilyen embert megmentenek, és ezáltal olyan sok másvalakit is megmentenek, kinek kellene akkor eltávolítania az ezzel kapcsolatos egész karmát? Hogyan tudja legyűrni ezt a vizsgát? Mit kellene tennie avégett, hogy a régi erők kevesebb részt használhassanak ki? Mit kell tennie avégett, hogy a világegyetem különböző szintjein lévő élőlények és istenségek, akik a régi *Fá*-alapelvek és régi elképzelések szerint cselekszenek, elismerjék őt? Mit kell tenni avégett, hogy az ettől érintett élőlények egyetértsenek, és hagyjanak téged átjutni? Ez valóban nehéz. De a Mester azt mondta: „Ha a tanítványok helyes gondolata elegendő/ A Mesternek megvan az ereje, hogy visszavezesse a mennybe.”⁴ Ha az őszinte gondolataid elég erősek, ki merne akkor még tenni valamit? Tehát ha igazad van, a Mester mindent megoldhat. De ha nem cselekszel őszintén, mit tehet akkor a Mester? Mondd meg nekem, ha te saját magad nem cselekedtél helyesen, és ennek ellenére a Mester mindent eltakarít, megy ez? Ha te nem cselekedtél jól, és mi – bármikor kerülsz nehézségekbe – mindezeket a lényeket eltávolítanánk számodra, kit mentünk meg akkor még? Ez tehát nem megy.

Bárhogyan is, ámbár ezek régi és teljesen elfajult alapelvek, amelyek semmit sem érnek többé, ezek mégis tartalmaznak olyan általános alapelveket, amelyeket a földön élő emberek egyetemes értékeknek neveznek; és a mennyben olyan egyetemes mércék léteznek a dolgok értékelésére, amelyek az egész világegyetemben érvényesek. Ha azok a lények nem helyeselnek valamit [ezek miatt a mércék miatt], és a Mester aztán mind eltávolítja őket, kit mentünk meg akkor még? Ebben rejlik a nehézség. Én mindent – anélkül, hogy ezekre a régi dolgokra figyeljek – a saját mércém és követelményeim szerint kezddhettem volna el, és az egész folyamatban ezen a módon vihettem volna keresztül a dolgokat. De akkor lehetséges lett volna, hogy nem tudtam volna többé élőlényeket megmenteni, mivel mindet eltávolítanák vagy felrobbantanák. Tehát a *Dáfá*-tanítványok csak azért viselik el azt, amit elviselnek, hogy megmentésük őket, és azért olyan nehéz a *Dáfá*-tanítványok útja. Azok a démoni nehézségek, amikkel találkozunk, avégett történnek, hogy megmenthessük az élőlényeket. Ha a *Dáfá*-tanítványoknak sikerül elégedetté tenniük ezeket az élőlényeket, akkor nemcsak azzal fognak egyetérteni, hogy a *Dáfá*-tanítványok továbbmenjenek, hanem azzal is, hogy a *Dáfá*-tanítványok megmentésük őket. Bárhogyan is szemléled te a dolgokat, a világegyetem élőlényei ezt így látják rétegről rétegre. Minden szintnek megvan a királya, és minden rétegnek megvan az ura. Az ebben az összehasonlíthatatlanul nagy világegyetemben levő élőlények, akik egyszerűen számtalanok, számosabbak, mint azt el tudod képzelni magadnak. És minden egyes rétegnek ez a hatása, és ezen a módon látja a dolgokat. Akkor hát gondoljátok csak át, ha ti meg akarjátok menteni őket, mi a teendő akkor? A Mester eltávolíthatta volna őket, világos. Miután eltávolították őket, és már semmi sem maradt, akkor az ember anélkül ment volna át ezen a ponton, hogy egyetlenegy élőlényt is megmentett volna, és a következő alkalommal az egészet megismételné. Bárki áll ellened, azt eltávolítanák; te átjutnál, és... egyetlenegy élőlény sem maradna meg. Ha mi az egész úton így csinálnánk ezt, akkor nem pusztítottunk volna el mindent, amikor készek vagyunk? Ezért a *Dáfá*-tanítványok csak akkor menthetik meg az élőlényeket, ha sikerül őszintén járniuk a saját útjukat. És csak akkor, miközben megmented a lényeket, csinálhatod meg te saját magad. Ilyen nehéz

ez. Ez teszi olyan nehézé az élőlények megmentését. Némely emberek, akik nem tudják, miről beszélnek, talán azt mondják, hogy ők élőlényeket akarnak megmenteni, de valójában fogalmuk sincs, mit foglal magába az élőlények megmentése.

De bármi legyen is, a *Dáfá*-tanítványoknak sikerült élőlényeket megmenteniük, és ezért nagyszerűek. Valójában a *Dáfá*-tanítványoknak ez az első naptól kezdve sikerült, és a világon több mint 100 millió embert mentettek meg a *Fá*-helyreigazításban. Ez nagyszerű. A Mester nagyon elégedett. Amit sok *Dáfá*-tanítvány vállalt, az egyszerűen óriási, és a megfelelő hatalmas erény szintű. De miért kell nektek olyan sokat elviselnetek? Némelyik megkérdez engem, miért üldözik őt olyan erősen? Talán a mögötte levő sok élőlény számára viseli el. Azok az élőlények, akiket meg kell védenie és mentenie, egyszerűen ilyen számosak. Talán a saját tényezőin múlik, és a megmentendő élőlényekéin. A karma mennyisége vagy a múltból származó tényezők száma is nagy lehet. Régi számadások is létezhetnek, amelyeket nem tud megoldani, valamint sokéves harag, amit egyáltalán nem lehet visszavonni – néhány dolgot közülük csak a saját életével oldhat meg. Ebből az okból kifolyólag olyan rendkívül bonyolultak az üldözés körülményei. A régi erők csináltak néhány dolgot, de a beavatkozásuk közepette a Mester megfordította a lándzsát. Bárhogyan is, a Mesternek megvan a saját mércéje, és a régi erőknek mindenért meg kell fizetniük, amit tettek.

Korábban már megmondtam nektek, hogy a három világgörön belül minden csak a *Fá*-helyreigazítás számára létezik. Ez magában foglalja azokat az élőlényeket, akik felismerik, hogy a *Dáfá* jó, valamint azokat is, akik nem. Mindannyian tudják, hogy a *Fá*-helyreigazítás megy végbe, de senki sem tudja, milyen hatalmas ez a vállalkozás. Ez különösen azokra a királyokra és urakra érvényes, akik óriásnak tartják saját magukat; mindazonáltal nem ismerték fel, hogy mögöttük még számtalan világegyetem létezik. Ők nagyszerűnek tartják saját magukat, és ezért mernek beleavatkozni. Ez szélsőségesen nagy nehézségekhez vezetett. De bármi legyen is, a *Dáfá*-tanítványok óriási mennyiségű élőlényt mentenek meg, és a *Fá*-helyreigazítás elért a végére. Ha ez így megy tovább – ti is láttátok, hogy a gonosz ereje nem elegendő többé. Fokozatosan eltűnik az a gonosz környezet, amelyet a régi erők használnak arra, hogy levizsgáztassák a *Dáfá*-tanítványokat, ugyanúgy, mint az a környezet, amelyben te gonosz nyomás alatt mented meg az élőlényeket. Ez abban rejlik, hogy a gonosz most már nem elegendő ahhoz, hogy felhasználják. A régi erők úgy hiszik, hogy az erejük már nem elegendő arra, hogy levizsgáztassák a *Dáfá*-tanítványokat és a világi embereket, és ezért az, amit tesznek, többé nem számítana vizsgának. Azok az alkalmak, amelyekben a Mester a régi erők zavarásait használja fel arra, hogy megmentesse az embereket a *Dáfá*-tanítványokkal, akkor szintén véget érnek. Azoknak, akiket nem mentettek meg, és azoknak, akik nem figyeltek oda, amikor a *Dáfá*-tanítványok tisztázták nekik az igaz körülményeket, vagy azoknak, akik ugyan odafigyeltek, de nem értették meg az igazságot – mindezeknek akkor nem lesznek többé előre elrendelt esélyeik. Ha elmúlt, akkor elmúlt. A következő lépés hamarosan el fog kezdődni.

Bármelyik napon is fejeződik be a történelem, ezt a napot semmi esetre sem lehet eltolni. Csak bizonyos dolgokon lehet változtatásokat végrehajtani, vagy azon, ami a folyamat során bontakozik ki. Amit nem csináltak jól, ki fog hatni a későbbi dolgokra, de az egész időkeretet mégsem lehet meghosszabbítani. Ennek semmi köze ahhoz, hogy a Mester együttérző-e vagy sem. Valójában, ha az, amit a végén megmentettek vagy újonnan felépítettek, nem felelne meg annak, amit én akarok, vagy nem éri el a mércémet, akkor mindez hiábavaló lett volna, és el kellett volna pusztítani. Az időkeretet nem lehet túllépni. Azon élőlények számára, akiket nem lehet megmenteni, ez akkor egyszerűen így van.

Miután ezt éppen elmagyaráztam, némely *Dáfá*-tanítványok talán sajnálják, hogy korábban sok dolgot nem csináltak jól. Elkerülhetetlenül ez az eset áll fenn. Valójában kezdettől fogva tudtam, hogy a *Dáfá*-tanítványok számára valóban nagyon nehéz lesz tisztázni az igaz körülményeket egy olyan ponton, ahol az emberiség olyan messzire lecsúszott. Ehhez jönnek még a gonosz részéről való erős zavarások és azok a hazugságok, amelyeket az üldözésnél a *Dáfá*-tanítványok ellen használnak, hogy megtévesszék az embereket. Akkoriban már láttam, hogy lehetetlen minden embert megmenteni, nem is beszélve a világegyetem összes élőlényéről. De ennek ellenére nekünk mindent meg kell tennünk, hogy lehetőleg gyorsan és lehetőleg sok élőlényt mentsünk meg, avégett hogy még többet lehessen megmenteni, mielőtt lejár az idő.

Ha már ennél a témánál vagyunk, még szeretnék mondani valamit a művelésről. Azoknál a dolgoknál, amiket a *Dáfá*-tanítványoknak kell csinálniuk, létezik egy folyamat, amely előrehalad. Ha

ez az időszak elmúlt, akkor vége. Ha aztán utólag megállapítjátok, hogy bizonyos dolgokat nem csináltatok jól, többé egy lehetőség sem létezik, hogy jóvátegyétek őket. Természetesen a művelésnek még nincs vége, és te továbbra is csinálhatod azt, amit egy *Dáfá*-tanítványnak csinálnia kell, és jól csinálhatod a későbbi dolgokat. Tehát ebben a tekintetben még sok lehetőség és elegendő idő létezik. De ha sok dolog létezik, amit nem csináltatok jól, akkor valóban sok dolgot fogtok megbánni. Például az előbb megtartott beszéd a *Shen Yun*-ról szólt. Hadd fejezzem ki a dolgokat valamivel világosabban. A *Shen Yun*-t arra gondolták el, hogy élőlényeket mentsen meg. Ezt mindannyian tudjátok. De utánagondoltatok-e annak, hogy a Mester ezzel egy lehetőséget is ad nektek, hogy együttműködjetek, és azok számára, akik még nem léptek elő, hogy előlépjenek? Miközben a *Shen Yun* befolyása kiterjed, minden ember felismerte, hogy ez egy olyan show, amely kiemelkedik. Egy olyan show sem hasonlíthatja össze magát vele, amelyet ma emberek adnak elő. Természetesen nem létezik összehasonlítás, mert, ahogy tudjátok, a színpadon istenségek vannak, akik segítenek a művészeknek, és ez megmentheti az embereket. Ki tudna ott lépést tartani? Senki sem tud. Azonkívül azok, akik fellépnek, *Dáfá*-tanítványok, és a művészek képességei a világklasszishoz tartoznak. Ez olyasmi, amit senki sem érhet el. De mihelyt a különböző helyeken a tanulók a *Shen Yun*-t terjesztik, újra és újra konfliktusokba jutnak. Ennél nincs úgy, hogy ti nem akarjátok elintézni a dolgokat, különben biztosan nem kellett volna vitatkoznotok rajtuk. Mindenki szeretne részt venni, de az egyik így mondja és a másik úgy; az egyik azt mondja „most”, a másik azt mondja „később”. És egyik sem enged. Ezek az erős emberi érzületek ahhoz vezetnek, hogy nem tudtok együttműködni egymással. És e nézeteltérések közben némelyeknél az emberi érzület valóban erős, aminél egyesek ráadásul – ezektől a ragaszkodásoktól hajtva – másokkal vitatkoznak. Még ha aztán a szükségtől kényszerítve részt is vesznek benne, nagyon passzívan viselkednek.

Én mondom nektek – évek óta újra és újra mondom, hogy a *Dáfá*-tanítványok képességei hatalmasak; ámde sokan nem hiszik ezt el, mivel nem szabad látniuk ezeket a képességeket. Az őszinte gondolataitok hatása alatt minden meg fog változni körülöttetek és saját magatok is. Mégsem gondoltatok rá soha, hogy kipróbáljátok egyszer. A régi erők és azok a gonosz tényezők pontosan ezeket a gondolataitokban levő réseket használják ki, hogy zavarjanak. Ezt újra és újra megcsinálták ezekben az években. Egész idő alatt a régi erők erre irányították a rothadt kísérteteket és a gonosz párt tényezőit, úgy, hogy kudarcot valljatok abban a fáradozásotokban, hogy megmentsetek az embereket. Ezt azért teszik, mivel nincs meg az a képességük, hogy közvetlen összecsapásban győzzenek le benneteket. Nem játszik szerepet, hogy milyen hatalmas haderőt gyűjtöttek össze, abban a pillanatban, amikor őszinte gondolatokat küldtök, mind hamuvá válnak, teljesen elpusztulnak, és képtelenek elérni valamit. Ha ez a harc így folytatódna, akkor a rothadt kísértetek és a gonosz párt tényezői által okozott zavarásokat eltávolítanák, és azok eltűnnének. Ha a *Dáfá*-tanítványok összpontosítottan erős őszinte gondolatokat küldenek – próbáljátok csak ki –, ha ti ezt ma meg tudnátok tenni, akkor a mostani gonosz felét megsemmisítenétek. Pontosán azért, mivel nektek minden lehetséges emberi ragaszkodásokat megvan, és az együttműködéssel is problémáitok vannak, képes arra, hogy kihasználja a réseiteket azért, hogy akadályozzon benneteket abban, amit kellene tennetek, és legyengítse az erőteket az élőlények megmentésénél. A gonoszoknak nem áll rendelkezésükre más eszköz. Ha a rossz emberek ebben a világban ilyen gonosznak tűnnek, és ilyen kegyetlenül viselkednek, ez abban rejlik, hogy a gonosz áll mögöttük, aki támogatja őket. Ha ti eltávolítjátok ezeket a gonosz lényeket, az ember már nem képes arra, hogy vad legyen. Ha a *Dáfá*-tanítványok elérik, hogy kötegbe gyűjtsék az erőiket, és szélsőségesen erős őszinte gondolatokkal cselekedjenek, ez valóban ahhoz fog vezetni, hogy istenségek vannak jelen ebben a világban. A gonosz számára ez egyszerűen félelmetes lenne!

A gonosz emberek azért cselekszenek így, mivel a gonosz hátulról támogatja őket. Ámde ti mindig csak azt nézitek, hogy milyen rossz ez az ember a felszínen. Miért olyan szörnyű, a gonosz rendőr ezt és azt tette, és az az ember olyan észszerűtlenül viselkedik. Mindig a felszínre szegezitek a tekinteteket. Én mindig mondtam nektek, hogy ez az emberi test itt olyan, mint egy ruhadarab, és az, aki valóban irányít egy embert, az összelleme – legyen az a fő-összelleme vagy a mellék-összelleme. Azonkívül nemcsak az összelleme az, aki irányíthat egy embert. Mindenféle lények léteznek, akik irányíthatnak egy embert. Nem a felszínen levő élőlények azok, akik gonoszságot követnek el a *Dáfá*-tanítványok ellen. Mihelyt elintéztétek a színpad mögött levő tényezőket, vessetek csak még egy pillantást a felszínen való megjelenésre, és nézzétek meg, mi történik? Ha a színpad mögött levő tényezők nem működnek, akkor egy ember mindent meg fog tenni, amit mondotok neki. Te művelő vagy, és vannak képességeid. Te olyan valaki vagy, aki az istenség felé

vezető úton található, míg ő egy hétköznapi ember és erőtlén. Ezért nem kellene mindig a felszínen levő személyre szegeznetek a tekinteteket. Csak ha a mögötte levő tényezőkkel foglalkoztok, akkor fogjátok elérni, hogy alapvetően megoldjátok a problémát. Csak akkor fogtok odahatni, hogy egy bizonyos helyzet vagy ez a személy megváltozzon.

Mindannyian tudjuk, hogy akkoriban nehéz volt, amikor jegyeket adtatok el. De bármilyen nehéz is volt, még mindig létezett egy út, amelyet járni tudtatok. Csak az volt a kérdés, hogy kutattatok-e utána. Némelyek úgy vélték, hogy már elegendő lenne őszinte gondolatokat küldeni. De ha te csak őszinte gondolatokat küldesz, és semmit sem teszel, hogyan lehet ezt akkor művelésnek nevezni? Némelyek hasonló módon olvassák a könyvet. Csak olvasnak, de nem csinálják azokat a dolgokat, amiket a *Dáfá*-tanítványoknak csinálniuk kellene. *Dáfá*-tanítvány vagy te akkor? Ez nem a *Dáfában* való művelés. Ha mindent el lehetne intézni az őszinte gondolatok küldésével, akkor egyáltalán nem kellett volna ezt tenned. Egyszerűen szervezhettem volna egy *Dáfá*-tanítványokból álló csoportot New Yorkban, hogy őszinte gondolatokat küldjenek, és már minden elintéződött volna. De neked ezt saját magadnak kell megtenned, saját magadat művelned és cselekedned. Az a művelésed része, hogy erőfeszítéseket teszel. El kell gondolkodnod azon, hogyan találhatod meg azokat az embereket, akiket meg kellene mentened. Ezek mind olyan dolgok, amiket a *Dáfá*-tanítványoknak meg kellene tenniük. Neked jól kellene együttműködnöd. Ha megállapítod, hogy valaki nem csinált jól valamit, vagy bizonyos dolgokat nem kezelnek jól a megbeszéléseknél, vagy az ötletedet nem fogadják el, de neked az az érzésed, hogy a dolgokat valóban úgy kellene elkezdni, és ha aztán csendben sikerül gondoskodnod arról, hogy ez a dolog jól működjön, ámbár az ötletedet nem fogadták el – akkor ez egy *Dáfá*-tanítvány⁵.

Mindannyian tudjátok, hogy a *Shen Yun* egyre jobb és befolyásosabb lesz. Ebben az évben az USA-ban minden *Shen Yun*-előadás telt házas volt a szezon vége felé. A jegyeladásnak egészen könnyűnek kellene lennie a jövő évben. Én mondom nektek, ha valóban minden ember azonnal eljönne egy hirdetési kampány révén, akkor nem hívnálak össze benneteket, hogy jegyeket adjatok el. Egyesek talán most azt gondolják: „Ó, fantasztikus! Egy feladattal kevesebb, amivel törődnie kell az embernek.” De ha semmit sem teszel, ez akkor művelésnek számít? A Mester felkért, hogy ezt az utat járd, és ezt a lehetőséget adta neked, de e szerint cselekedtél? Természetesen, ha azt mondom, hogy nem veszel részt a *Shen Yun*-ben, mivel más projekteket csinálsz, akkor semmi hibás sincs abban. Ez nagyszerű. Ha nagyon szorgalmas és elkötelezett voltál ezekben a más projektben, és ott nagyon jó hozzájárulást nyújtottál, akkor ez nem probléma, és még mindig elégedett vagyok, még ha nem is működtél közre a *Shen Yun*-nél. De némelyek valóban nem csinálnak sokat, és amit csinálnak, azt nem csinálják jól. Röviden fogalmazva, te nem vagy hajlandó erőfeszítéseket tenni, és csak a nyugalmadat akarod. Vagy másképpen kifejezve, te nem vagy hajlandó jól is csinálni azt, amit meg kellene tenned. Ez nem működik, és veszélyes. A *Dáfá*-tanítványok számára léteznek a *Dáfá*-tanítványok számára szolgáló mércék, és ámbár látszólag te csak egy olyan ember vagy, aki műveli magát, néha – ha az őszinte gondolataid erősek – egy mondat elegendő arra, hogy megments egy embert. Mindazonáltal ő egy hétköznapi ember, és megvannak a maga mércéi arra, hogy megváltást érjen el; arra a helyre fog menni, ahova megváltják. Neked viszont olyan mércéid vannak, amelyek rád érvényesek.

Még valamit, mivel most a későbbi szakaszban vagyunk, sok tanuló képes hozzáféréssel rendelkezni más dimenziókhoz, vagy látni ezeket; egyesek még jeleneteket is látnak abból, amit a *Fá*-helyreigazításban tesznek. Ebben önmagában semmi szokatlan sincs. Minden egyes valaki körülményei másak, és azok az átélt állapotok is különbözőek, amelyeket mindenki átél a *Fá*-helyreigazításban; ezért láthatnak némelyek valamit. Amire emlékeztetni szeretnék benneteket, az az, hogy korábban léteztek olyan tanulók, akik nem tudtak jól uralkodni magukon, és tönkretették őket. Ha láttál valamit, nem kellene hagynod emberi érzületeket, ragaszkodásokat és a túlradó örömeztet különböző fajtaít létrejönni, és nem kellene tönkretenned saját magadat. Korábban már léteztek ilyen példák. Mindenkinék ügyelnie kellene erre.

Én újra és újra mondtam, hogy a világegyetemnek az a területe, amelyért egy *Dáfá*-tanítvány felelős, nagyon nagy. Talán egy világegyetem királya, vagy ráadásul egy sokkal-sokkal magasabb szint egyik megvilágosultja vagy. Akkor gondoljátok csak át, milyen nagy egy ilyen világegyetem? Sákjamuni azt mondta, hogy egy homokszem háromezer világot tartalmaz. Akkor létezik ugyancsak háromezer világ ennek a homokszemnek egy homokszemében? Akkor léteznek még homokszemek ezekben a világokban is? Akkor a homokszem homokszemében levő világokban is léteznek még

homokszemek, és nem léteznek még ott is folyók, tavak és tengerek? És ebben a homokszemben nem létezik ugyancsak háromezer világ? Nem léteznek ennek a homokszemnek ebben a háromezer világában még tengerek is? És még több homokszem? És nem létezik ezekben a homokszemekben is megint háromezer világ? A világegyetemben az emberi test szerkezetét nagynak tekintik, mivel az emberi test nagy részecskékből áll össze. Természetesen sok dolog létezik, ami nagyobb, mint az ember. Tehát ha ez így van, akkor a világegyetemben – a legnagyobbtól a legkisebb részecskéig – ilyen sok világ létezik minden homokszemben. Valójában a levegő is részecskékből áll, és ezek a részecskék ugyancsak még mikroszkopikusabb anyagokból állnak. Ezek a mikroszkopikus anyagok biztosan nem olyanok, mint a föld vagy a kövek, amelyek itt emberi szemekkel érzékelhetők. Teljes bizonyossággal az ő dimenziójuk anyagának az állapotában vannak. Így a levegő is molekuláris részecskékből áll, a molekulák ugyancsak atomokból, és az atomok még parányibb részecskékből. Ha ez így megy tovább a mikroszkopikusba, akkor még a nagyon magas szinteken levő istenségek számára is úgy tűnik, hogy ez végtelenül megy tovább. Hány részecskéből áll akkor a levegő? A levegőben még sok különféle gáz létezik. Valójában tehát az emberek számára észrevehetetlen dolgok sok-sok elemet tartalmaznak. Nem úgy vélitek ti is, hogy a mai tudomány ismeretei szélsőségesen felszínesek?

Az emberek megértése szerint, ahol az ember a földre teheti a lábát, az a talaj, és ott, ahol nem tud megállni, az nem talaj. Az istenségek viszont ezt másképp látják. Számukra minden, ami molekulákból áll, talaj vagy föld. Ha az odafent levő istenségek atomokból vagy atommagokból állnak, akkor ez a részecskeszint is áthatja a világegyetem minden területét. Az istenségek másképp látják a dolgokat, mint az emberek, és a megértésük más. Az emberi szem molekulákból áll, és csak ezt a kevés dolgot láthatja. Egy istenségnél ez teljesen másképp van. A területén ő mindenható, és mindent láthat. Ez a világegyetem olyan óriási. Hány élőlény létezik hát a makroszkopikustól a mikroszkopikusig? És hány részecskéből áll minden élőlény? Minden részecskén belül léteznek világok, és ez az egész réteg számtalan világegyetemből áll. Az istenségek hány világa létezik benne? Az istenségek eme világai mindegyikének milyen hosszú a története? És a benne található élőlények hány története található ott? Amikor minden élőlényt megnézek, az olyan, mintha egy életrajzot vagy történelmi regényt olvasnék, amely minden életutat tartalmaz, és minden még mindig élénken és látványosan bontakozik ki. A nagyobb világegyetemben levő élőlények egyszerűen ilyen végtelenül sokan vannak, és olyan sok különböző méretben fordulnak elő, miközben minden embernek, minden istenségnek és minden élőlénynek megvan a saját története – hasonlóan egy elbeszéléshez. Minden egyes élőlény életfolyamata hasonlít egy történelemkönyvhöz. Gondoljátok csak át, milyen gazdag és összetett ez a világegyetem. Tehát nehéz megmondani, honnan jönnek azok a dolgok, amiket a művelésnél látsz, vagy amikkel találkozol, és ha megmutatkoznak a szemeid előtt, vagy találkozol velük, – bármilyen parányi is legyen – annak ellenére úgy fog kinézni, mint egy óriási világegyetemben. Ez abban rejlik, hogy neked – azért, hogy belépj ebbe a birodalomba, hogy személyesen ott legyél – ugyanazt a méretet kell felvenned, mint az ottani élőlényeké, és akkor meg fogod állapítani, hogy ez a világ összehasonlíthatatlanul tágas. A lelkiállapotod is hozzá fog igazodni ennek a világnak a gondolkodásmódjához. Ez minden környezetbe való belépésre érvényes; ennek a világnak a megjelenését azon a módon fogod szemlélni, amely összhangban van ezzel a dimenzióval. Egyes emberek még olyan mikroszkopikus világot is láttak, hogy látszólag kisebb már nem lehet, és mégis ez a kis hely – még ha a nagy és kicsi emberi fogalmával is méri meg – nem fog másképp megjelenni, mint egy nagy dimenzió, és a benne levő élőlények, mint nagy termetű élőlények. Ebben a parányi birodalomban istenségek, élőlények és csodálatos jelenségek mutatkoznak meg. Az élőlények egyenlőek. Nem a testi méretükön múlik. Mégis túlradó örömméret fog keletkezni nálad, és azt fogod gondolni: „Húha, ez valóban csodálatra méltó!” Valójában azonban az ilyen dolgok túl jelentéktelenek a gigantikus kozmikus égitestben ahhoz, hogy megemlítsék őket. Megértettétek, amit elmagyaráztam? (taps)

Vagyis ez a világegyetem egyszerűen ilyen óriási, és az élőlények egyszerűen ilyen számosak, számtalanul sokan vannak – minden méretben előfordulnak. Bármilyen létállapotba is lépsz be, egy olyan úton és módon fogod megnézni az ottani dolgokat vagy élőlényeket, amely megfelel ennek a létállapotnak. Azonkívül a művelés miatt isteni is leszel ott, talán még istenibb és erősebb, mint ezek az élőlények. Mindazonáltal még mindig emberi tested van, és ha nem vigyázol, az emberi ragaszkodásaid fel fognak duzzadni, és nagyszerűnek fogod tartani saját magadat. És ha aztán újra visszajössz az úgynevezett emberi valóságba, azt fogod gondolni: „Húha, én valóban nagyszerű vagyok!” Sok olyan ember létezett, aki nyugtalanná vált a szívében, amikor látott egy helyet, egy

részt vagy egy dolgot a világegyetemben. Amikor akkoriban a *Fát* terjesztettem, némelyik látott néhány dolgot, amit korábban magánál hordott, és akkor azt gondolta, hogy hasonlítana egy buddhához. Akkor saját magát buddhának tekintette, önelégült lett, és nem jött többé a tanfolyamra. Akkoriban mindenhova odamentek, és kijelentették, hogy ők buddhák lennének, és nem kellene művelniük magukat. Nem is voltak többé képesek arra, hogy műveljék magukat, mivel ez az emberi ragaszkodás felpuffadt. Ha nem engeded el az emberi gondolkodásodat a művelésnél, minden arra szolgálhat, hogy kiváltsa a ragaszkodásaidat, és így akadályként hathat a művelésednél. Egy ragaszkodást se hagyj keletkezni. Ahogy a Mester mondta, egy lehetőség sem létezik arra, hogy meglásd az igazi teljes világegyetemet. Még az alacsony szintek istenségei sem láthatják, te aztán – emberi testtel – igazán nem. Annak ellenére, hogy mit mondhatnak az azokban a világokban levő élőlények a rendkívüliségedről, a beteljesülés előtt te egy senki vagy. Talán hosszú idővel előtte egy élőlény voltál ott, vagy a királyuk, de ez is már minden; mert te most ember vagy, és nem is tudsz visszatérni. Ha nem fejezi be az egész művelési folyamatot, vagy ha a művelés félresikerült, akkor nem térhet vissza az ember. Ezért semmi esetre se hagyj valamilyen ragaszkodást létrejönni. Csináld azt, amit csinálnod kellene, erős őszinte gondolatokkal és nyugodt szívvel. Ez a világegyetem egyszerűen túl óriási.

Ámbár néhány szó a nyelvem hegyén van, nem szeretnék többet mondani. Mert attól tartok, hogy az számos gondolatot válthatna ki nálatok, és aztán megkérdezitek, miért ez, miért az, és még tovább kutattok. Ez bizonyos ragaszkodásokat váltana ki. Valóban azt mondja nektek a Mester, hogy én már régen befejeztem a világegyetemünket – arra a világegyetemre gondolok, amelynek a mi életünkhöz van köze –, ezt az összehasonlíthatatlanul gigantikus világegyetemet. A Mesternek azok a részei, amelyek magasabb szinteken tartózkodtak, már visszatértek a jogos helyükre. A mi világegyetemünk már összehasonlíthatatlanul szép. Amikor mindezt befejeztem, át akartam térni a következő lépésre, de megállapítottam, hogy az emberi dimenziót, amely a világegyetem felszínét jelenti, még nem lehetett helyreigazítani. És miért? Ez a mi világegyetemünk olyan óriási nagy, hogy ti egyszerűen el sem képzelhetitek azt magatoknak. Már egy kis területen belül mérhetetlenül sok élőlény létezik, és a kolosszális égítetek egyszerűen leírhatatlanok. Ezért a későbbi *Fá*-magyarázatoknál sohasem beszéltem arról, milyen nagy a világegyetem. Mert minél inkább folytatom, annál inkább megmutatkozik a világegyetem, ámde akkor már nem írható le emberi gondolkodás és emberi nyelv révén. Amikor a *Fá*-helyreigazítás elérte a végpontot, megállapítottam, hogy más olyan kozmikus testek élőlényei, amelyek nem állnak kapcsolatban a mi világegyetemünkkel, olyan pompásan felépítettnek találták a mi világegyetemünket, mint egy csillogó ékkövet a világegyetemben, mint egy gyémántot. Mindannyian nagyon jónak találták, és kívánták ezt a *Fát*. Mindannyian azt kívánták, hogy megkapják ezt a *Fát*.

Korábban már elmagyaráztam nektek a világegyetem szerkezetét, és azt, hogyan alkot több galaxis egy réteget belőle. Ez a réteg akkor az, amit mi kis világegyetemnek nevezünk. Több százmillió ilyen világegyetemre van szükség ahhoz, hogy megalkossa a második réteg egy világegyetemet. Milyen hatalmas most végső soron a világegyetem? Tegyük fel, hogy egy hatalmas világegyetemet, amely egy billió rétegből áll, egy gömbnek⁶ tekintenénk, és aztán összefognánk ezekből a gömbökből egy billiót – akkor ezt a billió⁷ gömböt levegőrészecskének nevezhetnénk. Ilyen részecskék oszlanak szét itt az egész konferenciateremben. Ámbár ez hatalmas számú világegyetem, ez mégis csak egy kis, jelentéktelen részecske a világegyetem egyik dimenziójában. Amikor a *Fá*-helyreigazítás során elértem a végét, láttam, hogy az ottani élőlények alakja olyasmi, amit a lenti élőlények már nem érthetnek meg; az alsóbb szintek istenségei egyszerűen nem érthetik meg a magasabb szintek *Fá*-alapelveit. Amikor megérkeztem erre a területre és az állapotába, végül felfedeztem, hogy ez is csak egy porszem a világegyetemben.

Nagyon jól tudom, hogy minden élőlény, mindegy, hogy melyik szinten található, értékelni tudja az élet gyönyörűségét. A három világkör természetesen kivétel. Ha *Dáfá*-tanítványként ti teljesíteni tudjátok a küldetésetek; ha azon a szinten, amelyen művelitek magatokat, meg tudjátok menteni azokat az élőlényeket, akiket meg kellene mentenetek; ha meg tudjátok menteni az emberek tömegéből azokat az élőlényeket, akiket meg kellene mentenetek, és teljesíteni tudjátok egy *Dáfá*-tanítvány kötelességeit, akkor a visszatéréseteknél leírhatatlan tiszteletet fogtok megtapasztalni, és meg fogjátok élni a kozmikus területetek hatalmas méretét. Mindeközben egy istenség azonban nem fog a vágy és az elégedetlenség érzésével rendelkezni, mint ahogyan egy ember rendelkezhetne. Az istenségeknek nincs emberi létállapotuk. Egy istenség, mindegy, hogy melyik szinten található,

valóban nem lenne boldog, ha felajánlanád neki, hogy váltson egy magasabb szintre. Azt gondolná, hogy ennek a helynek semmi köze hozzá. Nem fog emberi módon gondolkodni. Az a kolosszális égitest, amelyet éppen leírtam, túlmegy minden képzelőerőn. Én csak azért írtam le valamelyest, hogy érzékeltessem veletek a mérhetetlenségét. Ne ragadtassátok el magatokat, hogy ezen gondolkodjatok, mert az semmit sem használna. Egyszerűen túl óriási.

Néha azt gondolom, hogy egy egyedülálló élőlény ugyan igazán jelentéktelennek tűnhet, de mégis megvan a saját élettörténete. Némely történetek hősiesek és magukkal ragadók, némelyek összetettek és tele fordulatokkal, némelyek örömteliek, némelyek fájdalmasak, és némelyek tele vannak együttérzéssel vagy kedvességgel – mindegyik tartalmazza ennek az élőlénynek a különböző vonásait. Nagyon értékelem az élőlényeket. De a világegyetem különböző szintjeinek a királyai és a még nagyobb istenségei nem méltatják figyelemre az alacsonyabb szintek élőlényeit. Ezt az állapotuk határozza meg. Csak az összességet önmagában tekintik fontosnak. Egy egyedülálló élőlény vagy egy nagyobb területen levő élőlények egy csoportja nem sokat számít nekik, mert ezek az istenségek egyszerűen olyan nagyok. Ezen a ponton már befejeztem az egész *Fá*-helyreigazítást; minden befejeződött, és más kozmikus testek ugyanazon az úton és módon követik⁸. Mindazonáltal a *Fá*-helyreigazítás teljes idejét nem lehet meghosszabbítani. Akkor fog véget érni, amikor véget kell érnie.

Némi idővel ezelőtt némely *Dáfá*-tanítványok még nem léptek elő, ezért várnunk kellett, és a legjobbat kihoznunk magunkból, avégett hogy előléphessenek. De az erre szánt idő letelik. Amikor olyan tanulókat láttam, akik a szárazföldi Kínából jöttek, megkértem őket, hogy továbbítsák azoknak a tanulóknak, akik még nem léptek elő, hogy gyorsan elő kellene lépniük. És gyorsan fel kellene keresni azokat a tanulókat, akik tévutakra jutottak, hogy tisztázzák nekik az igazságot. Mert különben nagyon tragikus vég vár rájuk. A művelés nem gyerekjáték. Ez különösen érvényes a *Dáfá*-tanítványokra, akiknek egy ilyen nagy történelmi küldetést kell teljesíteniük. Ennél a küldetésnél számtalan élőlény túléléséről, életéről vagy haláláról van szó. Mit gondolsz, nem nagy ez a dolog? Ez nagyon nagy dolog. Itt, ebben a világban, a felszínen egyszerűen arról van szó, hogy tisztázzák az igaz körülményeket, és megállítsák a gonosz üldözést. És ha nem kezeled jól, akkor emberi gondolkodással értékeled az ilyen dolgokat. Ebben az itteni világban a dolgok megtévesztőek, és az ember pontosan a hit és kétely közepette műveli magát. Ha te valóban művelőnek tekinted magad, valamint szilárdan és erős őszinte gondolatokkal csinálod a saját dolgaidat, ez már önmagában valóban rendkívüli. Mert azt, hogy hogyan kell megcsinálni, az embervilág határozza meg, ezért a dolgok nem számítanának, ha te pontosan úgy tudnád megcsinálni őket, mint egy istenség. Ha ez megengedett lett volna, akkor egyszerűen hagyhattuk volna, hogy a földi halhatatlanok előjöjjenek a hegyekből, és elintézzék a dolgokat. Vagy azonnal a kezdetén felnyithattuk volna a *Dáfá*-tanítványok művelési energiáját, és egy pillanat alatt minden elintéződött volna. Ámde ez nem így működik, és nem is számítana. Az illúzió közepette mentjük meg az embereket, mert az emberi társadalom pontosan az illúzióban található. Tehát olyan módon kell megmentenünk az embereket, amely megfelel az emberi társadalomnak. Ezt szándékosan rendezték el így a világ megteremtésénél.

A Mester olyan sokat beszélt. Nem tudom, mennyit értettetek meg? (erőteljes taps) Némely dolgok valóban nem olyanok, mint ahogyan az emberek azt elképzelik maguknak. A gonosz egyik rágalmozása az volt: „Ha a Mesteretek olyan hatalmas, miért nem csinálja akkor ezen vagy azon a módon a dolgokat?” Ezt tudnám. De nem teszem meg. Én azért jöttem, hogy élőlényeket mentsek meg, és mindegy, milyen rossz is legyen egy lény, adok neki egy esélyt. Te rosszra válhattál, és merhettél ilyen dolgokat mondani, de ez a világ süllyedő erkölcsén múlik, valamint azokon a gonosz tényezőkön, amelyek a színpalak mögött hatnak. Sajnálatot érzek irántad élőlényként, és együttérző vagyok veled szemben. Szeretnék egy esélyt adni neked. Nem szeretnék lemondani rólad; de ha szükségessé válna, akkor teljesen biztosan meg fogom tenni. Valójában ezt istenségek fogják átvenni. Ha egy ilyen gonoszt látnak, akkor már nem tudják visszatartani magukat többé, és nem lesz szükséges, hogy én tegyem meg.

A Mester valóban nagyon elégedett azzal, amit a *Dáfá*-tanítványok elértek ezekben az években. Természetesen azokat, akik nem jártak jól az utat, és azokat, akik nem léptek ki, még nem lehet *Dáfá*-tanítványként megnevezni. Azok, akik átjutottak, és sikerült aktívvá válniuk, valóban rendkívüliek. Ezzel megtagadták a régi erők beavatkozását. A gonosz előtt sem hajoltak meg, és ez a példátlanul súlyos üldözés, tehát a *Dáfá*-tanítványoknak ez az úgynevezett vizsgálja sem kényszerítette őket térdre. Mindez arra szolgált, hogy megacélozza az ilyen *Dáfá*-tanítványokat. Akár megpróbáltatások, akár gonosz üldözések voltak – bármi is volt –, ti megcsináltátok, valóban

megcsináltatok. Az, ami megmaradt a gonoszból, többé nem elegendő arra, hogy ártson a *Dáfá*-tanítványoknak összességükben. Csak még arra szolgál, hogy „levizsgáztassa” azokat, akik nem járták jól az utat, vagy városokat és területeket vessen alá egy úgynevezett vizsgának. Mihelyt a gonosz emberi érzületeket lát a *Dáfá*-tanítványoknál, kihasználja ezt, hogy rosszat tegyen; mert a régi erők úgy vélik, hogy így kellene eljárni. Miközben megmentjük az élőlényeket, még mindig meg kell tagadnunk a régi erők zavarásait. Egész idő alatt ezen a módon sikerült átjutnunk. A *Dáfá*-tanítványoknak azzal, hogy megtagadják az üldözést, sikerül megmenteniük az élőlényeket, és jól járniuk az út utolsó szakaszát.

Azt mondom nektek, Értékeljétek azt az utat, amit jártatok, és amit tettetek; értékeljétek mindazt az időt, amikor a *Fát* igazoltátok. Ami elmúlt, sohasem fog visszatérni. Mivel már nem létezik olyan sok gonosz, már nem lehetséges még egyszer ilyen félelmetes környezetet teremteni, hogy megacélozzák a *Dáfá*-tanítványokat. Miközben a *Fá*-helyreigazítás szintről szintre halad előre, szüntelenül és nagy terjedelemben távolítja el a gonosz elemeket, és az új világegyetem folyamatosan halad előre a keletkezésében. Azok a *Dáfá*-tanítványok, akik jó munkát végeztek, nagy terjedelemben távolították el a gonoszt az egész kozmikus kiterjedésben és régióban, amelyért felelősek. Ezért, még ha valaki akarná is, a gonosz elemeknek nem lehetséges többé, hogy továbbra is nagy szerepet játsszanak.

Ahogy mindannyian tudjátok, manapság a kínai társadalomban mindenki szidja a gonosz pártot. Tudjátok, miért van ez így. Az idősebbek közöttünk még emlékeznek arra, hogy korábban senki sem merte kritizálni a gonosz pártot. De most mindenki ezt csinálja, mert most már szinte nem léteznek a gonosz párt tényezői. Amikor elkezdődött az üldözés, a gonosz tényezők kiterjedése és sűrűsége nagyon nagy volt. Figyelték az embereket, sőt átvették őket; tehát ki merte volna akkoriban azt mondani, hogy a gonosz párt rossz? Még csak az illemhelyen, a bezárt ajtó mögött sem merte kritizálni az ember a gonosz pártot; még akkor is félt. Ez ezeknek a gonosz tényezőknek a hatásán múlt. Most, miután ezeket a gonosz tényezőket nagymértékben eltávolították, úgy, hogy szinte eltűntek, akkor azok az emberek, akiknek még van igazságérzetük, felállnak és megszólalnak. És még ha közvetlenül az emberek üldözésénél is látják a gonosz pártot, merik nyilvánosan megvádolni, mivel már nem létezik olyan sok gonosz tényező. Más szóval, a rettegés légköre már nincs jelen, és az a környezet, amelyet a régi erők teremtettek egyrészt arra, hogy üldözzék a művelőket, másrészt arra, hogy megacélozzák a *Dáfá*-tanítványokat, egyre inkább eltűnik. Ha már nem elegendő arra, hogy levizsgáztassa a *Dáfá*-tanítványokat, vagy arra, hogy elegendő nyomást hozzon létre, amely alatt a *Dáfá*-tanítványoknak élőlényeket kellene megmenteniük, akkor eljött az az idő, amikor ez a dolog véget ér. Anélkül hogy a Mesternek mondania kelljen valamit erről, ti is láttátok, hogy a helyzet gyorsan változik. De bármi legyen is, a művelők azok művelők, és mi nem avatkozunk bele a hétköznapi emberek politikájába. Aki valami jót tett a *Dáfá* számára, azt elismerik az istenségek. Természetesen ezt a *Dáfá*-tanítványok is igazolják. Ezeknek az embereknek ez azt jelenti, hogy jövőt teremtenek maguknak.

Ennyit mára. Köszönöm nektek mind! (nagy, hosszan tartó taps)

Még hozzátennék egypár szót. A Mester alakja, amelyet itt láttok, egy emberé. Ez egy teljes emberi kép, minden emberi alkotórészszel – pontosan olyan, mint egy ember. A Mester teste a világegyetem minden szintjén pontosan megfelelnek a világegyetem adott szintjén levő élőlények alakjának. Ez tehát itt is így van. Ahogy egyszer már mondtam nektek, ez itt ugyan az emberek számára való hely, de mivel a Mester fő része is itt található, ez a hely lett az egész világegyetem *Fá*-helyreigazításának a központja. Legyenek azok a régi erők vagy azok az élőlények, akiket meg akarunk menteni, vagy a világegyetemben levő gigantikus égitestek, amelyek azt akarják, hogy megmentésük őket – mindannyian ide akarnak bejutni. A biztonság kedvéért minden olyan élőlény igazi életét, akit még nem igazított helyre a *Fá*, itt nálam őrzöm; az életüket a részecskéim rétegeinek a rétegeibe egészen a legfelszínesebb sejtjeimig pecsételtem le. De ennek ellenére, ezt megmondom nektek, a Mester nem fog másként nézni ki, mint egy ember. Senkinek sem fogok istenséggként megjelenni, kivéve röviddel a *Fá*-helyreigazítás vége előtt. Az elpusztítaná a művelési környezeteteket, ha most istenséggként jelennék meg. Egy rejtély sem létezne többé, amelyet felismerésen keresztül kell megoldanotok a művelésnél. Minden cselekedetetek és a művelések hiábavaló lenne ettől az időponttól kezdve, minden tönkremenne, és az élőlényeket nem lehetne megmenteni többé. Ezért nem kellene emberi érzületekkel megítélnetek a *Fát*; nem kellene emberi gondolatokkal szemlélnetek a Mestert. Az a *Fá*, amit átadtam, lehetővé teszi nektek a művelést.

Vagyis nektek e *Fá* alapján kellene művelnetek magatokat, és a *Fát* kellene mérceként venni. A *Fának* nincsenek hibái. A legfelszínebb szinten a *Fá* emberi nyelven és annak szerkezetével íródott; de semmiképpen sem korlátozódik erre a felszínre. Szintről szintre a *Fának* megvan a maga tartalma.

Köszönöm nektek! (erős, hosszan tartó taps)

A szövegben szereplő kínai szavak átírása. A különböző átírások nem tükrözik vissza híven a kiejtést.

pinyin	népszerű magyar	Wade-Giles (angol)
Dafa	Tafa	Tafa
Fa	Fa	Fa
heshi	hosi	hêshih, hoshih
Li Hongzhi	Li Hungcse	Li Hungchih
pinyin	pinjin	p'inyin
Shen Yun	Sen Jün	Shên Yün

A német fordítás elkészült:	2012. 05.	Utolsó – német – módosítás:	2022. 08.
A magyar fordítás elkészült:	2012. 05. 29.	Utolsó – magyar – módosítás:	2026. 02. 12.

A fordítás az alábbi német változat alapján készült:

Die Fa-Erklärung zum 20. Jahrestag

<https://de.minghui.org/html/articles/2012/5/13/69332.html>

[Die Fa-Erklärung zum 20. Jahrestag | Falun Dafa - Minghui.org](https://de.minghui.org/html/articles/2012/5/13/69332.html)

Megjegyzés: Ennek a konferenciának a mélyebb megértéséhez ajánlott elolvasni előbb a *Fá* *lun Gong* és a *Zhuán Fá* *lun* című könyveket, amelyek innen ingyenesen letölthetők:

<http://hu.falundafa.org/falun-dafa-books.html>

Fordítók megjegyzése: Lehetséges, hogy idővel változtatásokat hajtunk végre a fordításon a minél jobb szöveghűség és érthetőség érdekében.

Megjegyzések:

- A kínai szavak esetében a *pinyin* átírás van használva, néhány már meghonosult szó kivételével.
- A buddha szó jelentése: megvilágosult. Ezért kis kezdőbetűvel kell írni. Csak ha Sákjamuni vagy egy másik buddha szinonimájaként van használva, akkor írandó nagy kezdőbetűvel.
- A *Dáfá*, *Fá*, *Fálun*, *Fofá*, *Zhuán* szavak ékezettel vannak ellátva a helyes kiejtés érdekében.

¹ élő istenségeknek – az angol változat fordítása: isteni lényeknek

² Nagyon egyszerű egy új élőlényt teremteni. – Ez a mondat az előző német változat fordításában benne volt. Valószínűleg véletlenül törölték, mert az angol és kínai változatban megvan. Az angol változat fordítása: Egy lény újrateemtését könnyű megtenni.

³ Már egyszer mondtam nektek – a következő konferenciában: [A 2005-ös Fá-magyarázat a manhattani nemzetközi Fá-konferencián](#) 2005. 04. 24. ([2005-04-24_NEW-YORK_2025-09-30.pdf](#) 2. oldal) (kulcsszó: királya). És még: [Fá-magyarázat Chicago városában](#) 2005. június 26. ([2005-06-26_CHICAGO_2025-10-05.pdf](#) 2. oldal) (kulcsszó: királyai). [Mi egy Dáfá-tanítvány - A 2011-es Fá-magyarázat New Yorkban](#) 2011. 08. 29. (https://hu.falundafa.org/books/2011/2011-08-29_NEW_YORK_2026-02-05.pdf 5. oldal).

⁴ „Ha a tanítványok helyes gondolata elegendő/ A Mesternek megvan az ereje, hogy visszavezesse a mennybe.” – idézet a [Hong Yin II.](#) című versgyűjtemény következő verséből: [Mester és tanítványok kegyelme](#), 2004. február 01. ([HONG YIN II MAGYAR F N Aa Ab.pdf](#), 92. oldal). (német változat fordítása)

⁵ *Dáfá*-tanítvány – a kínai változat fordítása: művelő. A német változat előző fordításában is „művelő” szerepel.

⁶ egy gömbnek – németül: „als eine Sphäre”, amit úgy is lehet fordítani: „egy szférának”, „egy területnek”. Az angol változatban „one domain” szerepel, aminek a fordítása: „egy tartománynak”.

⁷ billió – ezermilliárd, angolul: trillion: [A tíz hatványai – Wikipédia](#)

⁸ más kozmikus testek ugyanazon az úton és módon követik – az angol változat fordítása: más kozmikus testek is követik majd ugyanazokat a lépéseket